

andens Anliggender, at lade sig foreskrive af disse, siger jeg, de Betingelser, hvorefter Danmarks Konge skal styre sit Rige, Betingelser, der endogstaa, efter Alt, hvad der er Grund til at troe, ere gaaede saavidt, at der skulde stilles Garantier derfor ved de Personer, som Kongen vilde betroe Ansvaeret for deres Dypfyldelse? Jeg skal imidlertid ikke, idetmindste ikke for Diebliffet, gaae naermere ind paa den allerhøieste Kundgjørelse af 28de s. M., det vil mulligviis ogsaa skee fra andre Sider heri Salen; men jeg troer, at Landsstinget vilde svigte, hvad det skylder sig selv, hvad det skylder Medborgerne, som kaldte det hen paa dette Sted, om vi ikke nu udtalte det med den fulde Alvor i dette vort Fædrelands vigtigste Anliggende, at vi ikke kunne hilse det Ministerium med Tillid, som har paataget sig Ansvaeret for denne Afgjørelse, forinden det reent og klart har oplyst os om de Begivenheder, hvori det finder sin Retfærdiggjørelse, og forinden det tillige har oplyst os om, hvilke de Grunde ere, som nu atter have foranlediget de flere personlige Forandringer i Hans Majestæts Ministerium, hvorved Mænd ere udtraadte af dette, om hvilke det vel tør antages, at de vare i Besiddelse af deres Konges Tillid, ligesom jeg veed, at deres Udtrædelse ikke er foranlediget fra Rigsdagens Side. Det er mit Ønske, som det er mit Haab, at det høitærede Ministerium vil see sig istand til at besvare disse Spørgsmaal paa en fyldestgørende Maade, for at den Tillid kan indtræde, som under den constitutionelle Statsform er en nødvendig Betingelse for de forffjellige Statsmagters gjensidige og heldbringende Virksomhed, og jeg tør holde mig forvisset om, at det høitærede Ministerium, ikke mindre end Rigsdagen, ønsker, at denne Tillid maa komme og vare tilstede, for at det ikke skal komme dertil, at enten Ministeriet eller Rigsdagen maa vige sin Plads.

Den høitagtede Udenrigsminister udtalte, da vi sidst tillod os at spørge, „Slesvigholsteinismen skal være til Ende“; men jeg troer, at hans Ord eller hans Forhaabninger ikke ere gaaede i Dypfyldelse. Slesvigholsteinismen var maaskee nærvædt at ophøre; men jeg frygter, at den atter vil reise sig, om ikke stærkere

end før. Den vilde maaskee kunne have været til Ende, da Danmarks Søner paa Kampens Dage hævdede Danmarks Ære og Ret; da de i de minderværdige Julidage udenfor Fredericias Volde og paa Ibskeds Hede offrede deres Blod for at vinde Danmarks Rige tilbage; da de, med et Heltmod og en Tapperhed, som har vundet dem Europas Agtelse, atter plantede den danske Fane der, hvor den var nedreven af oprørske Hænder, paa Dannevirkes Bold; da Slesvigs og Danmarks Folk hilsende de hjemvendende Krigere med velforsjent Tak; da Fædre og Mødre sandt Trost i, at de, de elskede, vare faldne for Danmarks retfærdige Sag. Dengang kunde Slesvigholsteinismen maaskee have været tilende, dengang kunde maaskee Danmarks Ret have været gjort gjældende ganske anderledes end senere er skeet; men nu tør jeg vel spørge den høitagtede Udenrigsminister, hvorledes han mener, at Slesvigholsteinismen skal være tilende, naar flere af de Bestemmelser, som indeholdes i den allerhøieste Kundgjørelse, skulle bringes til Udførelse? For mig tyder det hen paa, at den Ordning, som nu tilsigtes af Monarchiets Dele, vil føre os tilbage i den Retning, hvori vi desværre allerede for længe have gaaet, istedetfor at føre os fremad, og at alle de Offre, som ere bragte, ville være forgjæves. Og vende vi nu Blikket til den Forsatning, som Danmarks Konge og Folk have grundlagt med gjensidig Trost og Kjærlighed, som ikke er nogen blodig Revolutions Værk, men som igjennem Tidernes Løb er forberedt og udviklet af et roligt og frisksindet Folk, som frivilligen er givet det af en ophøiet Fyrste, og som ogsaa var paatænkt at skulle blive Slesvig tildeel, og, derom kan ingen Tvivl være, hvorefter den overveiede Deel af Slesvigs Befolkning har længtes, for at det, sluttet til Danmarks Rige, ikke paany skulde drages imod Syden, for at blive en lille Brøt af det store tydske Rige, men for at det, beskyttet i dets Selvstændighed ved Danmarks Riges Grundlov, kunde komme til med det at nyde alle et frit Folks og en fri Forsatnings Goder — vil da denne Forsatning kunne opretholdes ved den paatænkte Ordning? Vil den, naar Slesvigholsteinismen atter rei-